

РЕШЕНИЕ

№ 160

гр. С....., 15.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, III ВТОРОИНСТАНЦИОНЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и трети
октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Яника Т. Бозаджиева

Членове: Андон Г. Миталов
Магдалена Д. Инджова

при участието на секретаря Магдалена К. Букина-И.

в присъствието на прокурора М. М.

като разглежда докладваното от Яника Т. Бозаджиева Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20231800600465 по описа за 2023 година

Производството е по гл. XXI за въззивен контрол по отношение на
постановена присъда, инициирано с жалби против присъда, постановена по
НОХД № 788/022г. по описа на РС И..

По силата на посочената по-горе присъда, съдът е признал подсъдимите
както следва:

- подсъдимия Б. В. С. - ЕГН *****, с постоянен адрес град С., обл.
С., ул. «З.» №, българин, българско гражданство, неженен, осъждан,
безработен, с основно образование ЗА ВИНОВЕН в това, че за времето от
21.00 ч. на 25.11.2019 г. до 11.30 ч. на 26.11.2019г. в село Ж., община И.,
област С., от гараж на частен имот, в съучастие с Р. Б. Е., като извършител,
действайки в условията на опасен рецидив, след като е бил осъждан два или
повече пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ
характер и за тежко умишлено престъпление на лишаване от свобода не по-
малко от една година, като наказанията не са Б.. отлагани по чл.66 от НК, е
отнел чужди движими вещи: 1 бр. метално зарядно устройство за
акумулаторни батерии, зелено на цвят, с неустановена марка и номер,

монофазно на стойност 50,00 лева, 1 брой акумулаторна батерия, черна на цвят 110 Ач, марка Ексайд“, с дръжки на стойност 90,00 лева, 1 брой многожилен трифазен разклонител с дължина 10 метра на стойност 20,00 лева, 1 брой четирижилен монофазен удължител с дължина 10 метра на стойност 20,00 лева, 1 брой многожилен меден проводник с дължина 2 метра на стойност 4,00 лева, 1 брой монофазен удължител с дължина 10 метра на стойност 20,00 лева, 1 бр. бормашина „Елпром БЗ - 16А, кафява на цвят, 650 вата на стойност 120,00 лева, 1 бл. Флекс машина, синя на цвят марка „Елтос“ с номер 11364, 2000 вата на стойност 140,00 лева, 1 бр. многожилен трифазен разклонител с дължина 21 метра на стойност 42,00 лева, 1 бр. електрожен, ръчно направен с дървена рамка, монофазен, със захранващи кабели към него на стойност 80,00 лева, 1 бр. акумулаторна батерия 95 Ач, черна, марка „Екосейфпауър“ с дръжки на стойност 80,00 лева, всичко на обща стойност 1116,00 лева от владението на Н. В. З. от същото село, без съгласието му и с намерение противозаконно да ги присвои - като на основание чл. 196, ал. 1, т. 1, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от НК, поради което и на основание чл. 303, ал. 2 вр. чл. 373, ал. 2 вр. чл. 372, ал. 4 вр. чл. 371, ал. 2 от НПК вр. чл. 196, ал. 1, т. 1, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ вр. чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК го е осъдил на ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ЧЕТИРИ ГОДИНИ.

Определил е на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „б“ ЗИНЗС първоначален СТРОГ РЕЖИМ за изтърпяване на наложеното наказание.

- подсъдимия Р. Б. Е., ЕГН *****, с постоянен адрес град С., обл. С., ул. «З.» № ..., българин, българско гражданство, неженен, осъждан, безработен, с основно образование ЗА ВИНОВЕН в това, че за времето от 21.00ч. на 25.11.2019 г. до 11.30 ч. на 26.11.2019г. в село Ж., община И., област С., от гараж на частен имот, в съучастие с Б. В. С., като извършител, действайки в условията на опасен рецидив, след като е бил осъждан два или повече пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер и за тежко умишлено престъпление на лишаване от свобода не по-малко от една година, като наказанията не са Б.. отлагани по чл. 66 от НК, е отнел чужди движими вещи: 1 бр. метално зарядно устройство за акумулаторни батерии, зелено на цвят, с неустановена марка и номер, монофазно на стойност 50,00 лева, 1 брой акумулаторна батерия, черна на цвят 110 Ач, марка Ексайд“, с дръжки на стойност 90,00 лева, 1 брой

многожилен трифазен разклонител с дължина 10 метра на стойност 20,00 лева, 1 брой четирижилен монофазен удължител с дължина 10 метра на стойност 20,00 лева, 1 брой многожилен меден проводник с дължина 2 метра на стойност 4,00 лева, 1 брой монофазен удължител с дължина 10 метра на стойност 20,00 лева, 1 бр. бормашина „Елпром БЗ - 16А, кафява на цвят, 650 вата на стойност 120,00 лева, 1 бл. Флекс машина, синя на цвят марка „Елтос“ с номер 11364, 2000 вата на стойност 140,00 лева, 1 бр. многожилен трифазен разклонител с дължина 21 метра на стойност 42,00 лева, 1бр.елекрожен, ръчно направен с дървена рамка, монофазен, със захранващи кабели към него на стойност 80,00 лева, 1 бр.акумулаторна батерия 95 Ач, черна, марка „Екосейфпауър“ с дръжки на стойност 80,00 лева, всичко на обща стойност 1116,00 лева от владението на Н. В. З. от същото село, без съгласието му и с намерение противозаконно да присвои, предвид на което и на основание чл. 196, ал.1, т. 1 , вр. чл.194, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 вр. чл. 29, ал. 1, б.„а“ и б.„б“, от НК, поради което и на основание чл. 303, ал. 2 вр. чл. 373, ал.2 вр. чл. 372, ал. 4 вр. чл. 371, ал. 2 от НПК вр. с чл. 196, ал. 1, т. 1, вр. чл. 194, ал.1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 вр. чл. 29, ал. 1, б.„а“ и б.„б“ вр. чл. 58а, ал.1 вр. с чл. 54 от НК го е осъдил на ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ЧЕТИРИ ГОДИНИ.

Определил е на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „б“ ЗИНЗС първоначален СТРОГ РЕЖИМ за изтърпяване на наложеното наказание

Възложил е на основание чл. 189, ал. 3 НПК, в тежест на подсъдимите Б. В. С. - ЕГН ***** и Р. Б. Е., ЕГН *****, със снета по-горе самоличност разноските по делото- сумата от 180,00 лева /сто и осемдесет лева /, в полза на ОДМВР-С....., без да е уточнено в съдържанието на присъдата- в режим на солидарност или на разделност са платими така възложените разноски.

Присъдата е атакувана с жалби от подсъдимия Р. Е. и от защитника му – адв. П. К., с бланкетна по своя характер жалба, като незаконосъобразна и неправилна, постановена в нарушение на процесуалния и материалния закон.

В допълнително писмено изложение, явяващо се неразделна част от жалбата адв. К. конкретизира своите оплаквания, които по същество се свеждат до оплакване за явна несправедливост по размер на наложеното

наказание. Защитникът поддържа, че при индивидуализирането на наказанието на подс. Е. съдът е пренебрегнал съществени обстоятелства, влияещи на отговорността на подсъдимия, които я смекчават, а именно: възстановяване и връщане на вещите, предмет на престъплението на техния собственик, оказаното съдействие на разследването по ДП, направеното самопризнание. Така преценени смекчаващите отговорността обстоятелства, според защитника, биха могли да обосноват хипотезата на чл.58а, ал.4 вр.чл.55,ал.1 т.1 НК.

В жалбите и на подсъдимия и на защитника се съдържа искане за намаляване по размер на наложеното наказание лишаване от свобода.

Против присъдата е подадена жалба и от подс. Б. С. и от защититника му – адв. Б. Г. с изцяло бланкенти по своя характер жалби, които не са допълнени и конкретизирани, въпреки съобщението от РС И. за изготвяне на мотивите към присъдата.

Оплакването и от страна на този подсъдим е за явна несправедливост, за необосновано и незаконно завишаване на размера на наказанието лишаване от свобода, несъответно на характера и степента на обществена опасност на деянието и дееца. Искането е за изменение на постановената присъда и намаляване на размера на наказанието.

В пледоарията си по същество на делото адв. К. поддържа оплакванията си за явна несправедливост и неправилно приложение на материалния закон, свързано с отказ на съда да приложи по- благоприятния закон- разпоредбата на чл.58а, ал.4, вр.чл.55 НК/ и в тази връзка- искането си за изменение на присъдата на РС И.. Застъпва становище, че съществуват основания да се приеме от въззивната инстанция, наличието на многобройни обстоятелства, смекчаващи отговорността на нейния подзащитен – подсъдимия Р. Е., на основание чл.55, ал. 1 т.1 НК да бъде определено наказанието „лишаване от свобода“ под най-ниския предел, като се определи наказание „лишаване от свобода“ в размер на ДВЕ ГОДИНИ.

Към това становище изцяло се присъединява подсъдимия Е..

В подобен смисъл е становището на договорния защитник –адв. Хр. Б., която пред настоящата инстанция представлява подсъдимия по силата на упълномощаване, вместо служебния защитник – адв. Б. Г.. От името на подзащитния си – подсъдимия Б. С. пледира, че деянието, осъществено от

подсъдимия следва да се преквалифицира по чл.197, ал.1 НК, поради връщане на откраднатите вещи в хода на досъдебното производство. Наред с това, вземайки под внимание посоченото по- горе обстоятелство / на връщане на откраднатите вещи на техния собственик/ да се приложи разпоредбата на чл.55, ал.1 т.1 НК и да се определи наказание лишаване от свобода под най-ниския предел / без изрично да посочва в пледоарията си коя разпоредба има предвид –чл.196, ал.1 НК или претендираната от него квалификация по чл.197, ал.1 НК/, като се определи и наложи за изтърпяване наказание в размер на ДВЕ ГОДИНИ лишаване от свобода, което според него е напълно достатъчно за поправяне и превъзпитаване на подсъдимия.

В лична защита подсъдимият С. изцяло се присъединява и подкрепя доводите на защитника.

В последната си дума всеки един от подсъдимите моли за намаляване по размер на наложеното му наказание.

Представителят на СОП застъпва становище, че РС И. е постановил правилна, законосъобразна присъда , а наложеното наказание е справедливо при така определения размер. Прокурорът застъпва становище, че по никакъв начин не биха могли да бъдат споделени доводите за неправилно приложение на материалния закон. Не съществуват основания да се приеме наличието на многобройни смекчаващи наказателната отговорност на подсъдимите обстоятелства, нито пък- наличието на изключително такова. Поради това, РС И. правилно е отказал да определи наказанието при условията на чл.58а, ал.4, вр. чл.55,ал.1 т.1 НК. Определеното наказание е правилно и справедливо определено по размер, съответно на личната степен на обществена опасност на всеки един от подсъдимите. Моли да бъде потвърдена присъдата изцяло.

Въззивният съд, след като разгледа жалбите на заявените основания и осъществи по чл.314,ал.1 НПК цялостен самостоятелен контрол по отношение на обжалваната присъда, в съответствие с доказателствата и приложимия закон, прие за установено следното:

Производството пред РС И. в съдебната фаза е протекло в пълно съответствие с изискванията на процесуалния закон, касателно действията на съда и страните, както и при стриктно съблюдаване на процесуалните права на подсъдимите и техните защитници.

При преминаване от производство по общия ред, към производството

по съкратено съдебно следствие по реда на чл.371,т.2 НПК, съдът е констатирал наличието на законовите предпоставки за допустимост, а именно⁷ че самопризнанията на подсъдимите се подкрепят от събраните по досъдебното производство доказателства, както и че последните са процесуално годни- в пълно съответствие с изискванията на НПК.

В този смисъл въззивната съдебна инстанция също споделя като доказателствено обоснована признатата от подсъдимите фактическа обстановка, изложена в обвинителния акт, а именно:

Подсъдимият Б. В. С. е роден на 03.07,1993 г. в гр. С., българин, български гражданин, неженен, с основно образование, безработен, осъждан, постоянен адрес: гр. С., обл. С., ул. "З." №, понастоящем в затвора - гр. С....., с ЕГН *****.

Подсъдимият С. е осъждан многократно за извършени тежки умишлени престъпления от общ характер, като според наблюдаващия делото прокурор релевантни по отношение на възприетата наказателноправна квалификация за наличието на „опасен рецидив“ са следните влезли в законна сила съдебни актове:

- Протоколно Определение № 12614/2017 г. по ЧНД № 471/2016 г. по описа на СРС, НО, 131 с-в, от 28.07.2017 г., обжалвано и потвърдено от СГС по ВНЧД № 4165/2017 г., влязло в сила на 30.11.2017 г. му е определено общо наказание на основание чл. 25 във вр. чл. 23, ал. 1 НК по НОХД № 9193/2010 г. по описа на СРС, НОХД № 414/2011 г. по описа на РС-Кюстендил, НОХД № 2149/2016 г. по описа на СРС и НОХД № 12071/2017 г. по описа на СРС, а именно 1 година и 10 месеца лишаване от свобода при първоначален „общ“ режим;

- Споразумение № 11/07.02.2019 г. по НОХД № 40/2019 г. по описа на РС-С., влязло в сила на 07.02.2019 г. за престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 194, ал. 1 във вр. чл. 29, ал. 1,6. "а" и б. "б" във вр. чл. 20, ал. 2 във вр. чл. 18, ал. 1 НК е бил осъден на 5 месеца лишаване от свобода при първоначален „строг“ режим.

Подсъдимият Р. Б. Е. е роден на 15.04.1992 г. в гр. С., българин, български гражданин, неженен, с основно образование, безработен, осъждан, постоянен адрес: гр. С., обл. С., ул. "З." № ..., понастоящем в затвора - гр. С....., с ЕГН *****..

Подсъдимият Е. е осъждан многократно за извършени тежки умишлени престъпления от общ характер, като според наблюдаващия делото прокурор релевантни по отношение на възприетата наказателноправна квалификация за наличието на „опасен рецидив“ са следните влезли в законна сила съдебни актове:

- Определение № 471 от 09.12.2016 г. по ЧНД 471/2016 г. по описа на ф РС - С., влязло в сила на 27.12.2016 г. му е определено общо наказаниена основание чл. 25 във вр. чл. 23, ал. 1 НК по НОХД № 491/2014 г. по описа на РС-С., НОХД № 476/2014 г. по описа на РС-И., НОХД № 102/2014 г. по описа на РС-С. и НОХД № 45/2016 г. по описа на РС- С., а именно лишаване от свобода за срок от 3 години и 4 месеца при първоначален „строг“ режим;

- Споразумение № 11/07.02.2019 г. по НОХД № 40/2019 г, по описа на РС-С., влязло в сила на 07.02.2019 г. за престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 194, ал. 1 във вр. чл. 29, ал. 1, 6. „а“ и б. „б“ във вр. чл. 20, ал. 2 във вр. чл. 18, ал. 1 НК е бил осъден на 5 месеца лишаване от свобода при първоначален „строг“ режим.

Подсъдимите С. и Е. на 25.11.2019 г. около 17:00 часа посетили заведение „Б.“ в гр. С., където бил свидетелят С. С.. Тримата се почерпили по повод закупуване на нов автомобил - марка „Опел“, модел „Астра“ от Е.. След това тримата се качили в колата, за да се повозят, като подсъдимият Е. управлявал автомобила.

Потеглили в посока град И., но спрели в село Ж. на една улица. От колата слезли двамата подсъдими и се забавили около половин час, а в колата останал да ги чака свидетелят С.. Подсъдимите С. и Е. влезли в имота на свидетеля Н. З., който имот се намирал на последната черна улица в селото и проникнали в гаража му като отворили дървената му врата, която се затваряла от вътрешната страна с резета. Подсъдимите взели от гаража: 1 бр. метално зарядно устройство за акумулаторни батерии, зелено на цвят, 1 бр. акумулаторна батерия, черна на цвят 110 Ач, марка „Ексайд“, 1 бр. многожичен трифазен разклонител с дължина 10 метра, 1 бр. четирижичен монофазен удължител с дължина 10 метра, 1 бр. многожичен меден проводник с дължина 2 метра, 1 бр. монофазен удължител с дължина 10 метра, 1 бр. бормашина „Елпром БЗ - 16А“, кафява на цвят, 1 бл. флекс машина, синя на цвят марка „Елтос“, 1 бр. многожичен трифазен разклонител

с дължина 21 метра, 1бр. електрожен, ръчно направен с дървена рамка, монофазен, 1 бр. акумулаторна батерия 95 Ач, черна, марка „Екосейфпауър“. Подсъдимият Е. се върнал при автомобила сам, където чакал свидетелят С. С., потеглил с автомобила и спрял пред двуетажна бяла къща, където до дуvara й чакал подсъдимият С. с изнесените вещи - натрупани машини и други вещи. Е. спрял автомобила и двамата със Стайков натоварили вещите в багажника, след което потеглили в посока град С..

Когато стигнали до село "Ново село, колата им затънала в кал и не могли да продължат. Слезли и тръгнали пеша като подсъдимият Е. искал да намери кола, която да открадне, за да издърпа неговата. Е. намерил лек автомобил „Пежо“, с който автомобил тримата се върнали при закъсалия автомобил „Опел“. След като изтеглили „Опела“ тримата се върнали в град С., като подсъдимият С. управлявал лекия автомобил „Опел“, а подсъдимия Е. управлявал лекия автомобил „Пежо“. Когато пристигнали в град С. свидетелят С. се прибрал в дома си.

На 26.11.2019г. свидетелят С. посетил същото заведение „Б..“ в град С., в което се черпили с подсъдимите предходния ден, където бил подсъдимият Е., който му споделил, че вещите Б.. скрити в землището на р. И., като му обяснил точното място.

Свидетелят Д. М., инспектор „КП“ при РУ - С. повикал в полицията свидетеля С., който разказал подробно за извършената кражба, след което намерил откраднатите вещи на мястото където подсъдимият Е. му разказал, че е скрил и ги предал на разследващ орган при РУ - С. с протокол за доброволно предаване.

Пострадалият Н. З. последно влязъл в гаража си на 24.11.2019 г., когато всички вещи Б.. в него на място. На 25.11.2019 г. същият отишъл на работа и се прибрал късно вечерта. На 26.11.2019 г. около 11:30 часа той забелязал, че вратите на гаража му са отворени, а той бил сигурен, че ги е затворил от вътрешната страна с резетата. Огледал мястото и установил, че му липсват вещи, като кабели, акумулаторни батерии и машини, които съхранявал там, поради което се обадил на телефон 112 и съобщил за извършената кражба.

Видно от заключението на назначената и изготвена в досъдебната фаза оценителна експертиза, общата стойност на отнетите чужди движими вещи възлиза на 1116,00 лв. / 1 бр. електрожен 240 Ач, трифазен, марка „Пещера“ -

450.00 лева, 1 бр. монофазно - 50,00 лева, 1бр. акумулаторна батерия 110 Ач, марка „Ексайд“ - 90,00 лева, 1 бр. многожилен трифазен разклонител, 10 м. -20.0 лева, 1 бр. четирижилен монофазен удължител, 10 м. - 20,00 лева, 1 бр. меден проводник, 2 м. - 4,00 лева, 1 бр. монофазен удължител, 10 м. - 20,00 лева, 1 бр. бормашина 650 вата, марка „Елпром“ - 120,00 лева, 1 бр. флекс машина 2 000 вата, марка „Елтос“ - 140,00 лева, 1 бр. многожилен трифазен,21 м. - 42,00 лева, 1 бр. електрожен, ръчно направен - 80,00 лева, 1 бр. акумулаторна батерия 95 Ач, марка „Екосейфпауър“ - 80,00 лева/.

На така установената фактическа основа, първият съд законосъобразно е ангажирал отговорността на всеки от подсъдимите Е. и С. за извършено престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 194, ал. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 29, ал. 1,6. „а“ и б. „б“ НК.

Не съществуват основания, нито от фактическа, нито от правна страна, да бъде споделена квалификацията на престъпното деяние предложена от защитника на подс. С.- адв. Хр. Б. – по чл.197, ал.1 НК, поради връщане или заместване на откраднатите вещи. По силата на логическо тълкуване на специалната разпоредба на чл.197 НК , за връщане на откраднатата вещ – предмет на престъплението, може да се говори тогава, когато това представлява доброволен, съзнателен акт, осъществен от самия подсъдим. В този смисъл не е налице „връщане“, в случая, когато вещите са Б.. иззети от полицията при разкриване на престъплението и посочване на местонахождението им от някое трето лице, при когото са Б.. оставени на съхранение, дори да е осъществено предаване на вещите от страна на третото лице с протокол за доброволно предаване / какъвто е и настоящия случай/.

На следващо място – разпоредбата на чл.197, ал.1 НК 8 т.1 –т.5/ се прилага във връзка само с чл.194, ал.1 и хипотезите на по- тежко наказуемия квалифициран състав на чл.195, ал.1 –т.2-6 НК, както и на този по ал.2, вр.ал.1 т.2—6 НК и чл.196а НК, но не се прилага, изключена по силата на закона, дори и да е налице фактическо връщане на откраднатата вещ от дееца в следните хипотези :

-по т.1 на чл.95,ал.1 НК- всички хипотези, изброени в специалната разпоредба и когато се касае за /:

- повторност, представляваща немаловажен случай по т.7, ал.1 чл.195 НК и когато престъплението представлява

-опасен рецидив по смисъла на чл.196,ал.1 НК.

Определената по-горе квалификация е доказателствено обоснована, с оглед посочените по-горе осъждания, изводими от справките за съдимост и на двамата подсъдими, по начин непораждащ и минимално съмнение и колебание.

Справките за съдимост на подсъдимите регистрират множество осъждания на всеки един от тях / без посочените осъждания, в зависимост от които се обосновава квалификацията „опасен рецидив“/, за многобройни посегателства срещу собствеността, представляващи основни и квалифицирани състави на престъплението кражба - по отношение и на двамата подсъдими, а по отношение на подсъдимия С.- посегателства, спрямо широк спектър на обществени отношения- грабеж, хулиганство, както и обществени отношения против личността-. Принуда, причиняване на средна телесна повреда, против реда и общественото спокойствие-хулиганство и др.

По този начин, първият съд – РС И., законосъобразно и отсъдил и приел, че не съществуват многобройни или изключителни по своята същност, смекчаващи наказателната отговорност обстоятелства, за подсъдимите, които в зависимост от твърде обремененото си съдебно минало, всеки от двамата, съществуват основания да бъде определен като личност с висока степен на обществена опасност. Ефективно изтърпiani наказания лишаване от свобода в размер на претендирания от защитниците – ДВЕ ГОДИНИ и над този размер / подс. Е./ не са постигнали преследвания от закона резултат в областта на индивидуалната превенция, именно поради създадените трайни, упорити престъпни нагласи, за извършване на тежки инкриминирани деяния от страна както на подс.Е., така и от подс. С..

РС И. е приложил правилно материалния закон, реализирайки отговорността на подсъдимите в процедурата по чл.371,т.2 НПК, по чл.58а,ал.1 НК – при редукцията на наказанието лишаване от свобода, като е определено справедливо по размер наказание – лишаване от свобода за срок от ЧЕТИРИ ГОДИНИ /след редукцията по силата на чл.58а,ал., НК/, напълно съответстващо както на обществената опасност на кражбата, представляваща опасен рецидив, така и на индивидуалната степен на обществена опасност на всеки от подсъдимите.

Постановената присъда е правилна, законосъобразна в пълно съответствие с материалния и процесуалния закон, както и справедлива- в кореспонденция с чл.36 НК.

При цялостния контрол по отношение на присъдата на РС И., въззивният съд единствено констатира при възлагане на разноските по делото – в размер на 180 лева на двамата подсъдими, пропуск на съда да се произнесе на режима на заплащане – в условията на солидарност или на разделност.

Изхождайки от обстоятелството, че ако не е уговорена между задължените лица/ хипотеза, не можеща да намери приложение в настоящия случай/, солидарност на задълженията възниква единствено по силата на закона и в този смисъл съдът е следвало да осъди подсъдимите да заплатят сторените разноси в хода на досъдебното производство разделно- за сумата от 90 лева на всеки един от тях.

В този смисъл следва да бъде изменена първоинстанционната присъда в частта за разноските.

Предвид гореизложеното и на осн. чл.334, т.3НПК съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА Присъда под №10 /25.04.2023г., постановена по НОХД 788 /2022г. по описа на РС И., в частта за разноските, като **ПОСТАНОВЯВА** разноските в размер на 180 лева да бъдат заплатени разделно от двамата подсъдими , а именно подсъдимият Р. Б. Е. да заплати сумата от 90 лева и подсъдимият Б. В. С. – да заплати сумата от 90 лева, вместо присъденото солидарно заплащане от двамата подсъдими на разноси в размер на 180 лева .

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____